

Biserica în afara zidurilor sale

IOAN MOLDOVAN

Vicepresedinte al Cultului Creștin
Pentecostal din România

Extras din mesajul prezentat la
Conferința Pastorală de la
Comunitatea Regională
Pentecostală Suceava

Atunci când se întâlnesc doi pastori discută despre biserica în care slujesc, cât este de mare, ce activități au în biserică și lucruri de genul acesta. De aceea, cred că se cuvine ca la o întâlnire a slujitorilor din bisericile Comunității Pentecostale Suceava, să discutăm despre... Biserică.

Când mi s-a propus ca temă pentru această întâlnire Biserica ÎN AFARA ZIDURILOR SALE, am luat-o ca o provocare.

Frați pastori, a fi în fruntea unei biserici, indiferent că este mare sau mică, de la oraș sau de la sat, implică o deosebită responsabilitate. Dacă nu aș crede în această lucrare, astăzi nu m-aș afla în acest loc. Lucrarea pastorală nu este simplă, iar în zilele noastre ea se confruntă cu greutăți pe care nu le-a cunoscut cu o generație în urmă. De aceea, aș vrea, cu acest prilej, să vorbesc despre biserica de dincolo de ziduri.

Pentru început, aș vrea să spun câteva lucruri despre biserica dintre ziduri, pe care o dorim după original.

„Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat pe vedeți și auziți” (Fapte 2.33).

„După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă, și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: «Fraților, ce să facem?»” (Fapte 2.37).

BISERICA PRIMARĂ

Biserica de la început era o biserică unită. Fapte 1.14: „Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri...” Fapte 1; 2.46; 4.32; 5.12.

Biserica de la început era o biserică a rugăciunii. Fapte 4.31: „După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul în care erau adunați” Fapte 3.1; 6.4.

Biserica de la început era plină de Duhul Sfânt. Fapte 2.4: „Și toți s-au unplut de Duhul Sfânt și au început să vorbescă în alte limbi după cum le da Duhul să vor-bească” Fapte 4.8,31.

Biserica de la început era o biserică jertfitoare. „Toți cei ce credeau, erau împreună la un

loc, și aveau toate de obște. Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți după nevoile fiecăruia” Fapte 4.32.

Biserica de la început era o biserică prigonită și totuși respectată. Fapte 5.12-13: „Prin mâinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în norod. Toți stăteau împreună în pridvorul lui Solomon, și niciunul din ceilalți nu cuteza să se lipească de ei; dar norodul îi lăuda în gura mare.”

Biserica de la început era o biserică în creștere. Fapte 5.14: „Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, creștea tot mai mult” Fapte 2.41, 47; 6.7.

Cred că toate aceste caracteristici ale bisericii primare le-au

(continuare în pag. 4)

**„Ci voi veți primi
o putere,
când se va pogori
Duhul Sfânt
peste voi
și-Mi veți fi
martori
în Ierusalim,
în toată Iudeea,
în Samaria,
și până la
marginile
pământului.”
(Fapte 1.8)**